

Gyertyafény

A Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség lapja
23. évfolyam 1. szám

2023. Húsvét

Kapcsolódás Istenhez

Ki tudja mondani az ember a böjti útján: " Örülök, hogy itt vagy velem Istenem!" A vágy ott él a szívében, csendes perceiben, hogy naponta kapcsolódjon a Megváltóhoz? Nehézségek ellenére, belső és külső háborúk zajában érzi az Úr gondviselését? A Gyertyafény újságban ezekre a kérdésekre keressük a belső, külső válaszokat.

Görcsös állapotból a hálaadásig

Görcsbe szorul a gyomrom. Vállamon érzem a család terhét. Magas a vérnyomásom. Terhel a múlt. Félek a jövőtől. Szinte bele roppanak. Ismerős gondolatok, érzések ezek a mondatok. A zsoltáros is így sóhajt fel a 88. Zsoltárban: "Uram, szabadító Istenem, hozzád kiáltok éjjel-nappal. Jusson hozzád imádságom, figyelj esedezésemre!".

Számomra a tudatosság egyik lépcsője, amikor a fejemből megérkezem a szívembe, a cikázó több

ezer gondolat helyett az őszinte érzést választom a párbeszédeimben. alázatosan kimondom: " Tehetetlen vagyok! Ezt tudtam tenni, többet már nem! Istenem most Te jössz, irányíts, vezess!".

Szeretettel megérkezem a szívembe, húsvéti utamon és rádöbbenek a Mindenható nagyságára. Jézus

Krisztus mondja: " Én vagyok a feltámadás és az élet..." (Jn 11,25) Hálás vagyok, hogy Isten Fia minden emberért megérkezett a Földre, elhozva

az örök élet ajándékát. Húsvétkor ezt ünnepeljük.

Harmóniában című könyvében írja dr. Tapolyai Emőke: "A hála a szorongás egyik legjobb ellenszere. Amikor hálát adunk a szervezetben "boldogsághormon" szabadul fel és csökkenti a fizikai fájdalmat, oldja a szorongást, veszélyhelyzet vagy egyéb stressz esetén lelkesültségérzettel tölt el. Amikor őszintén átélem a hálát, szabaddá válok a helyzet görcsétől. A hála rugalmassá tesz, függetlenné a körülményeimtől. Beindítja a kreativitásomat, olyan variációkban kezdek gondolkozni, amikben eddig nem. Azáltal, hogy Isten a jelenlétébe emel, kiléptet az énközpontúságból, és Krisztus - központúvá formál." Szabadságunk van nagyokat lélegezni és belső imaként kimondani nap, mint nap: "Isten megváltott gyermeke

vagyok és úgy szeret, ahogy vagyok!".

Egy gazdag vezető egyszer meglátott az utcán egy súlyos terhet cipelő embert. Fájdalommal nézte, ahogy szinte megroggyan alatta a másik. A gazdag ember egyszerű ruhában járt, ezért nem ismerték fel. Szívében együttérzés támadt, hogy segítsen.

Megszólította a megterhelt embert és átvette a csomagját. Sokáig vitte helyette és amikor a célba érték még anyagilag is megsegítette. A Mindenható hitem szerint így segít meg a bajokban. Viszi a terheimet sőt többet ad, mint reméltem.

Adjon az Isten terhektől mentes, örömteljes húsvéti ünnepeket! A hálaadásban érezzük meg az örök élet ajándékát!

Börönte Márta
lelkész

*„Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő ifjak,
és, ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak,
ne felejtsek el Isten nagy tetteit,
hogy Istenbe vessék bizalmukat;
és tartsák meg parancsolatait.”
(78 Zsolt 6,7)*

Gyógyulásom története

*„Ahol az értelem csak a szenvedés fellegét látja
ott a hit az ígéret szivárványát szemléli.”
C.H.Spurgeon, baptista prédikátor*

Életünk során többször kerülünk olyan helyzetbe, amikor már csak az isteni gondviselés segíthet. Egy hirtelen felbukkanó betegség, megszólaltathatja bennünk a kérést, **Istenem segíts!**

Ez történt velem is, amikor tavaly júniusában mellrákot diagnosztizáltak nálam. A betegségem úgy ért, mint derült égből villámcsapás. Soha nem gondoltam arra, hogy engem elér egy ilyen borzalmas betegség. A kezdeti sokk után a különböző diagnosztikai vizsgálatok eredményei ismeretében, a kétségbeesést egyre inkább elnyomta a remény. Bíztam abban, hogy időben felfedezték a bajt és segíteni tudnak. Egy ismerős orvoskollégám segítségével megtaláltam a számomra kijelölt onkológust, akiben teljes mértékben megbíztam.

Az újabb kihívást a kezelések jelentették, hiszen a kemoterápiáról és a sugárkezelésről keringő tévhitek még inkább felerősítették bennem a félelmet. Doktornőm tanácsára megvettem egy parókát, ami biztonságérzetet adott. A kemoterápiát - a gyógyszer beadását

követő néhány napos gyengeséget, rossz közérzetet leszámítva - viszonylag jól viseltem. Ez az időszak életem legnehezebb hetei közé tartozott, de a kezelésekkkel együtt járó kellemetlenségekre nem sorscsapásként tekintek vissza. Eredményesnek bizonyult a kezelés, mivel rövid időn belül a daganat visszahúzódott, mondhatni eltűnt. A kezelésekk alatt dolgoztam, amennyit csak bírtam, mert az elfoglaltság „egy módszer” arra, hogy az ember elterelje a negatív gondolatait, megakadályozza a betegségtudat elhatalmasodását és ne süllyedjen letargiába. Kezelésem első szakaszát nagy önfegyessel végig csináltam majd kis szünetet követően készültem a folytatásra, a műtéti beavatkozásra. Pár héten belül megtörtént a mellmegettartó műtét és a nyirokcsomók kivétele. Áttétet nem találtak a szövettani lelet is tumormentességet igazolt. Várom a szakmai állásfoglalást a továbbiakkal kapcsolatban. Biztonságos gyógyulásom érdekében még vár rám a sugárkezelés de már látom a fényt az alagút végén.

„Nem tudom mit rejt a sorsod,
mosolyt hoz-e vagy könnyeket
Tanuld meg hát feledni a rosszat,
s őrizd meg a boldog perceket.”

Ernest Hemingway

Ebben a nehéz helyzetben a legnagyobb kapaszkodót a családom jelentette, akik betegségem során mindig mellettem voltak, bátorítottak, segítettek. Gyógyulásomhoz erőt adtak barátaim ismerőseim és növekvő gyülekezetünk tagjai. A sok elmondott ima, energiát adott a nehéz pillanatok legyőzéséhez. Kudarcos pillanataimban mindig segített a gondolat, hogy: **segíts magadon, az Isten is megsegít!**

Élni akarásom felerősödött, megtanultam, hogy nem szabad magam elhanyagolni, sem testileg, sem lelkileg. Megerősítést nyert egyik istentiszteleten elhangzott gondolat, hogy minél jobban szereted önmagad, annál több szeretetet tudsz mások felé is közvetíteni.

Megtanultam, hogy nem szabad feleslegesen aggodalmaskodni, ha sok

vidám perc kíséri mindennapjainkat, akkor még a legelkeseredettebb állapotból is kiségtjük magunkat.

Nagyon sokat gondolkodtam azon, hogy miért lettem rákos beteg. Végig gondolva a betegség rizikó faktorait, a lehetőségek közül a lelki megrázkódtatások voltak a döntő tényezők. Istenhez fordultam és válaszaiból megtudtam, hogy ez a betegség számomra egy égi jelzés volt. Ő tudja, hogy a földi küldetésem még nem ért véget, számtalan feladatom van, testileg lelkileg fel kell épülnöm.

A hitem, az akaraterőm és a pozitív hozzáállásom átsegít a nehézségeken, és most, hogy a gyógyulás útjára léptem nagyon hálás vagyok minden főntről jövő jelzésért.

Köszönetet mondok mindenkinek, akik segítettek nekem, akik aggódtak értem, akik bíztak és bíznak bennem, hogy én leszek a győztes a Mindenhatóval.

Jónás Tünde Beáta

Meghallgatott ima

Dr. Helen Roseveare orvost egy éjjel szüléshez hívták. Bár a nővérekkel együtt mindent megtett, amit csak tudott, az anya meghalt. Pici koraszülöttet és egy kétéves leánykát hagyott hátra.

A kongói eldugott kis kórház missziói orvosát a tehetetlenség keserű érzése szorongatta.

– Ha azt akarjuk, hogy a gyermek életben maradjon – fordult a szülésznőkhöz – , egyenletes hőmérsékletet kell biztosítanunk a számára.

De hát nem volt inkubátor, nem volt elektromosság! Az egyik nővér kerített valami dobozt, s a csecsemőt vattába bugyolálva beletette. A másik elsietett egy meleg vizes gumitömlőért. A harmadik pedig fűteni kezdett.

- Végtelenül sajnálom, doktor – jelentette a gyógyszerközőkért felelős nővér -, megforrósítottam a vizet, s amikor beleöntöttem, a tömlő szétrepedt. Pedig ez volt az utolsó meleg vizes gumitömlőnk.

Gyógyszertár nem létezett, ahol másikat vehettek volna, így az orvos kiadta az utasítást:

- Nincs más megoldás, helyezték el a csecsemőt a tűz közvetlen közelében, te pedig fekdj a baba meg az ajtó között, és ügyelj, hogy a kicsit huzat ne érje.

Másnap délben Dr. Roseveare szokása szerint maga köré gyűjtötte az árva gyerekeket, hogy együtt imádkozzanak. Felsorolta a különböző imatémákat, és beszámolt a kis koraszülöttről is, hogy milyen erőfeszítésekre van szükség az életben tartásához. Megemlítette a szétrepedt meleg vizes tömlőt, és elmondta, mennyire sír a kétéves testvérke, hogy az édesanyja meghalt.

Imádkozás közben egy Nammy nevű tízéves kislány az Úr elé vitte a hallottakat azzal az egyszerű őszinteséggel, ahogy az afrikai gyerekek szokták:

- Istenem, kérlek, küldj nekünk egy gumitömlőt – de holnap már nem jó, mert addigra a kisbaba meghal. Kérlek, küldd ma délután. - Majd hozzátette: - De Istenem, nem küldenél akkor már egy babát is annak a síró kislánynak? Úgy talán megérte, hogy még most is szereted őt!

Mondhatott ilyen imára őszintén áment a misszionáriusnő? Az igazat megvallva, nem nagyon hitte, hogy Isten ezt a kérést meghallgatja. Abban természetesen nem kételkedett, hogy az Úr mindent megtehet. Hiszen hányszor énekelt erről, és mennyiszor hallotta a prédikációkban! Valóban lehetséges, hogy Isten ezzel az ügyel is foglalkozik?

A három év alatt, mióta itt él – töprengett Helen -, még egyszer sem kapott csomagot. Ilyesmi ide nem érkezik. Levél még csak jön hébe-hóba, ha akad olyan, aki egyenesen errefelé utazik és elhozza. No, de tegyük fel, hogy valaki otthonról, Nagy-Britanniából csomagot küldene – kinek jutna eszébe meleg vizes tömlőt tenni bele? Hiszen itt forró az éghajlat!

- Aztán körülbelül a délután közepén – mesélte a misszionáriusnő -, amikor éppen az ápolónők iskolájában tanítottam, valaki ezzel az értesítéssel állított be: „Doktornő, egy autó áll a háza előtt...” Hazaszaladtam, de mire odaértem, az autó eltűnt. A verandán azonban egy dobozt találtam, amit Angliából küldtek. A könnyeimmel küszködtem. Úgy éreztem, egyedül képtelen vagyok felbontani. Hívtam tehát az árva gyerekeket, és együtt nyitottuk ki. Legfelül egy csomó ruha volt, élénk színűek, amit a gyermekek annyira kedvelnek. Tágra nyílt szemmel

lesték, amint egyik darabot a másik után szedtem ki. Közben egyre imádkoztam: „Ó, Uram, csak jusson belőle mindegyiknek! Aztán néhány kötött fásli következett a leprások részére, ami a társaságot nem nagyon érdekelte. Majd egy nagydarab szappan került elő, de ez még kisebb lelkesedést aratott. A szemük azonban újra felcsillant, amikor gyümölcskeverékkel teli, csinos csomagra bukkantam. Lesz belőle egy rakás sütemény hétvégére! Utána pedig kiemeltem – egy teljesen új meleg vizes gumitömlőt! Elsírtam magam.”

Nammy egészen elől állt a gyerekek között. Odafurakodott a dobozhoz.

- Ha Isten megküldte a palackot, el kellett küldenie a babát is! – mondta izgatottan. Mindkét kezével belekotort a csomagba, és előhúzta a babát. Felnézett Dr. Rosevearere és azt kérdezte:

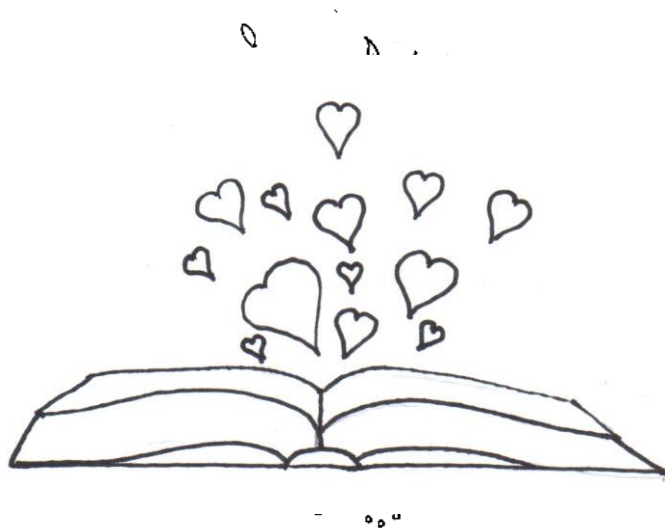
- Ugye, mami, elmehetek a kislányhoz, hogy megtudja: Jézus szereti őt?

A csomag öt hónapig volt úton. Ez minden képzeletet felülmúl!

Öt hónappal korábban Isten a szívére helyezte egy angliai vasárnapi iskolai csoportnak, hogy csomagot küldjön a missziói területre. Valamelyik tanítónak azt az ötletet adta, hogy tegyenek bele egy melegítő tömlőt is, noha a csomag rendeltetési helye az Egyenlítő környéke volt. Az Úr szólított meg egy gyermeket a messzi Angliában, hogy adja oda a babáját egy anyátlan afrikai kislánynak. Igen – Isten elindította válaszát egy imára, mielőtt azt egy gyermek elmondta volna.

"Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok, még beszélnek, én már meghallgatom"
(Ézs 65,24)

forrás: [Illusztráció.blogozz.com](http://Illusztracio.blogozz.com)

Kedves Hittestvérünk!

Gyülekezetünk jövőre ünnepli templomunk szentelésének 90 éves jubileumi alkalmát.

Örömmel, hálaadással készülünk rá.

A Mindenható 9 évtizede szereti, kegyelmével gazdagon elhalmozza gyülekezeti tagjainkat és hozzánk betérő embertársainkat.

Kedves Testvérünk az Úr Jézus Krisztusban!

Visszaemlékszik, hányszor segítette meg az Isten imádkozó közösségünkben, gyülekezetünk családjában?

Most egyházközségünknek van komoly nehézsége. Működőképességünkhöz szükséges 10, 2 millió forint értékben beruházás: elektromos padfűtés kialakítás, elektromos hálózat bővítés, klímaszerelés, templom beázás megszüntetése, harang és gázboiler javítás, hangosításhoz erősítő vásárlás, kondenzációs kazán csere.

" A jókedvű adakozót szereti az Isten..."

(2 Kor 9,7)

Nagy szüksége van adományára közösségünknek, hogy a jövő nemzedék számára is fennmaradjon gyülekezetünk.

Pályázatokat adtunk be, ugyanakkor 2 millió forint önrészre szükség van és a megemelkedett rezsire, kiadásokra is gyűjtünk.

Várjuk szeretettel adományát és hisszük, hogy az Úr megáldja érte.

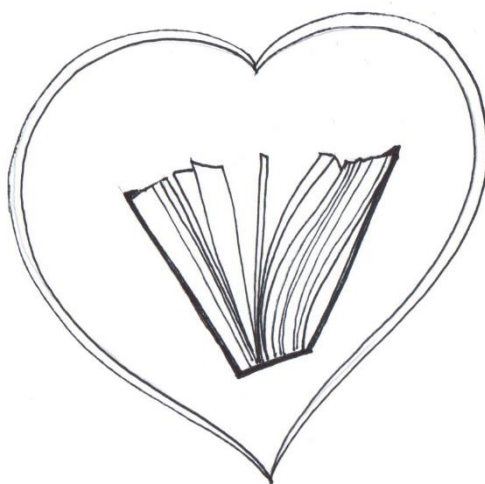
Evangélikus Egyházközség

11716008-22462655

***Erős vár a mi Istenünk!
Az egyházközség presbitériuma***

ISTENTISZTELETI ALKALMAK

Április 7.	Nagypéntek 4 óra	Passió olvasás, úrvacsorai istentisztelet igehirdetés: Börönte Márta
Április 9.	Húsvét vasárnap 10 óra	Úrvacsorai istentisztelet, gyermek húsvétja igehirdetés: Bajor János
Április 10.	Húsvét másnapja 10 óra	Istentisztelet igehirdetés: Börönte Márta

**Áldott Húsvéti Ünnepeket kívánunk
a feltámadott Krisztusra tekintve
minden hittestvérünknek, a presbitérium nevében!**

Börönte Márta gyülekezeti lelkész és Jónás Tünde Beata felügyelő

A Gyertyafény újságot összeállította Börönte Márta, szerkesztette: Fenyvesi-Fehér Szilvia Judit, rajzokat készítette: Kiss Viktória, az elkészítésben segített: Molnár Sándorné, Nyevrikel Emília, Varga Emese, Végh Attiláné dr. Szalánczy Emőke, Tagai Péter. Megjelenik: 400 példányszámban

Rákosszentmihály-Sashalmi Evangélikus Egyházközség

1161 Budapest, Hősök tere 10-11. • Telefon/Fax: 405-4877 (hétköznap 9-20 óráig)
Fogadóóra: kedd, péntek 16-18 óráig. (Előzetes egyeztetés után.) Csütörtök szabadnap.

OTP átutalási szám: 11716008-22462655

A gyülekezet honlapja: www.rsee.hu

A gyülekezet alapítványa: **Csillaggyertyafény** • www.csillaggyertyafeny.hu

Alapítványunk adatai adományokhoz, 1%-os felajánlásokhoz:

adószám: 18197316-1-42 , számlaszám: 11716008-20188511